

NOTÆ.

DE EUCHARISTIA.

NOTA I.

(Pag. 37, lin. 14, ad verb. *Mullorum.*)

PRIVILEGIA religiosorum de quibus agitur relative ad communionem paschalem, jamdiu locum non habent in Galliis, proindeque omnino standum est juri communi. Porro juxta theologorum gallorum ordinariam juris communis interpretationem, peregrini dum absunt à parochiâ propriâ, parochiam habent loci illius ubi commorantur.

NOTA II.

(Pag. 42, lin. 28, ad verb. *Exitum veniunt.*)

In Galliâ jamdudum usus invaluit non dandi Eucharistiam reis morte plectendis, tum quia vix præsumi possunt recte dispositi, tum ob reverentiam sacramento debitam.

NOTA III.

(Pag. 44, lin. 23, ad verb. *Post Missam.*)

In pluribus Galliæ locis usu receptum est ut detur communio intra missam defunctorum, non verò ante aut post, in colore nigro et cum particulis præconsecratis. Hunc autem usum sequi licet quia decreta S. C. R. legem non faciunt ubi non fuerunt promulgata et recepta.

NOTA IV.

(Pag. 46, lin. 13, ad verb. *Media nocte.*)

Viget tamen Parisiis et in aliis diocesisibus consuetudo contraria, proindeque ibi licitum est communionem dare etiam in missâ mediæ noctis.

NOTA V.

(Pag. 57, lin. 32, ad verb. *Eandem censuram.*)

De obligatione se præsentandi ad superiorem, vide quæ notantur in *Tractatu de Censuris.*

NOTA VI.

(Pag. 78, lin. 34, ad verb. *Communicare possint.*)

Vide notamen superius additum de reis morte plectendis.

NOTA VII.

(Pag. 142, lin. 19, ad verb. *Missæ privator.*)

Si tamen usus alicubi vigerit, ut Parisiis, etiam privatim celebrare licitum est in cœnâ Domini et sabbato sancto, quia, ut jam diximus, decreta S. C. R. quamvis à Papâ expressè confirmata, minimè obligant ubi non fuerunt promulgata.

NOTA VIII.

(Pag. 157, lin. 8, ad verb. *Loco reconciliationis.*)

De his et similibus legere oportet Rituale vel Statuta diœcesis. Generatim in Galliis usu receptum est ut simplices Sacerdotes, de licentiâ Episcopi, cum aquâ benedictâ ecclesiam reconcilient, etiamsi fuerit consecrata.

NOTA IX.

(Pag. 172, lin. 32, ad verb. *Paramenta.*)

Facultatem benedicendi paramenta vulgò concedunt Galliarum Episcopi; quia communiter non reputantur ordinis episcopalis nisi benedictiones quæ fiunt adhibito chrismate, quamvis aliæ quædam Episcopis usu vel legibus reserventur, quæ ex eorum delegatione à simplici Sacerdote fieri possunt.

NOTA X.

(Pag. 182, lin. 15, ad verb. *Crucifixi apposita.*)

De habendâ vel amovendâ cruce dum expositum est SS. Sacramentum, sequenda est loci consuetudo, quæ varia est in variis diœcesibus.

NOTA XI.

(Pag. 186, lin. 37, ad verb. *Divinis officiis.*)

Nihilominus in Galliis Episcopi potestatem usu retinuerunt concedendi licentiam cum pileolo vel ficiâ cæsarie celebrandi. Imò communiter admittitur licentiâ opus non esse cum adest gravis necessitas, modo tamen non sit ex se diuturna nec facilis sit recursus ad Episcopum. De hoc tamen consulendæ sunt locorum leges.

NOTA XII.

(Pag. 192, lin. 5, ad verb. *Decenter tolerari.*)

Hic ultimò notandum est quemque teneri rubricas speciales vel consuetudinem nosse propriæ diœcesis, ne fortè ab his recedendo scandalum præbeat, cum non eadem sint ubique leges vel consuetudines, circa plures quæstiones in fine hujus *Tractatus de Eucharistiâ* propositas.

INDEX

CAPITUM ET DUBIORUM,

CUI ANNECTUNTUR OMNIA SUMMARIÀ, QUÆ SINGULIS CAPITIBUS ET DUBIIS APPONUNTUR, UT SIMUL HIC PRÆ OCULIS HABEANTUR CUNCTÆ RES ET QUÆSTIONES, QUÆ IN QUINTO VOLUMINE CONTINENTUR.

LIBRI VI

TRACTATUS III.

DE EUCHARISTIA.

CAPUT I. De essentia Eucharistiæ. Pag. 1

DUBIUM I. *Quia sit Eucharistia.* *Ibid.*

189. In quo constituatur, sive consistat essentia Eucharistiæ. 190. Vide Resolutiones apud Busembaum circa rationem specificam et numericam hujus Sacramenti. 191. Quæritur 1. An tota ratio specifica Eucharistiæ salvetur in alterutra specie. Quæritur 2. Unde sumatur unitas numerica Eucharistiæ. 192. An Eucharistia sit necessaria ad salutem necessitate mediî. 193. An Eucharistia sit necessaria adultis ad vitam spiritualem conservandam.

DUBIUM II. *Quæ materia Eucharistiæ.* 6

194. Quæ sit materia proxima hujus Sacramenti. 195. De obligatione consecrandi sub utraque specie. Vide quæ habentur apud Busembaum. 196. Dubitatur 1. An hæc obligatio sit de jure divino, vel ecclesiastico. Dubitatur 2. An Papa possit in ea dispensare. Dubitatur 3. An sit valida consecratio unius speciei sine altera. 197. An aliquando per accidens possit una species sine altera consecrari.

DUBIUM III. *Qualis debeat esse panis in materia Eucharistiæ.* 9

198. An solus panis triticeus sit materia apta. 199. Non est ad Eucharistiam materia apta: I. Panis ex oryza, leguminibus, etc. II. Massa cruda, aut frixa, sive elixa. III. Panis subactus oleo, lacte, etc. Quid si aqua non naturali. IV. Hostiæ rubræ. V. Panis corruptus. 200. Quinam panis est materia dubia. An ex farro, siligine, amylo. 201. Quinam panis sit materia valida, sed illicita. I. Si modicè alii rei permixtus. II. Si mucidus. 202. Validè etiam, sed illicitè consecrant Latini in fermentato, et Græci in azymo. 203. Dubitatur 1. Quid, si Latinus transeat per Græciam, vel contra. Dubitatur. 2. An Latinus possit celebrare in fermentato ad dandum Viaticum. 204. De hostia fracta, vel maculata. 205. De figura hostiæ consecrandæ. Et an liceat celebrare cum hostia minori.